

Til lovforslag nr. L 79. Betænkning afgivet af kommunaludvalget den 1. april 1986

Betænkning

over

Forslag til lov om erstatning for skader ved LSD-behandling

[af Agerschou (SF) m.fl.]

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til indenrigsministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Indenrigsministeren har i denne forbindelse indhentet en udtalelse fra justitsministeren og en udtalelse fra socialministeren, der er optrykt som bilag til betænkningen.

Endvidere har udvalget stillet et spørgsmål til socialministeren, som denne har besvaret i samråd.

Der er af udvalget, af et flertal og af indenrigsministeren stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *flertal* (socialdemokratiets, socialistisk folkepartis og det radikale venstres medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de af flertallet og af udvalget stillede ændringsforslag.

Ændringsforslagene medfører bl.a., at der til personer, som har lidt psykisk og fysisk skade som følge af behandling med LSD inden for det offentlige sundhedsvæsen, skal ydes en erstatning, der normalt ikke kan overstige 255.000 kr. Af bemærkningerne fremgår det, at når det i øvrigt må lægges til grund, at der er indtruffet en skade som følge af behandlingen, bør minimumserstatningen være 50.000 kr. Det bemærkes i øvrigt, at erstatningen skal betragtes som en slags godtgørelse (en kulanceerstatning), der ydes uafhængigt af, om der kan konstateres et erhvervsvenetab, som har givet anledning til førtidspension. Det følger af ændringsforsla-

gene, at der skal ske en skønsmæssig vurdering af, hvor stor en erstatning der kan tilkendes en person. Ved denne vurdering kan en række faktorer inddrages, men der skal specielt tages hensyn til de ulemper i den skadelidtes personlige livsførelse, som LSD-behandlingen har medført. Der skal altså lægges vægt på den pågældendes eventuelt forringede livskvalitet ved vurderingen.

Oprindeligt var det foreslået, at sikringsstyrelsen skulle administrere loven om erstatning for skader ved LSD-behandling. Imidlertid har en række kommentarer i en udtalelse fra socialministeriet, indhentet af indenrigsministeren i anledning af nogle af kommunaludvalget stillede spørgsmål (optrykt som bilag til betænkningen), vist, at sikringsstyrelsen tilsyneladende ikke magter opgaven. Det undrer selvsagt en del, da netop sikringsstyrelsen har erfaring med erstatningssager af tilsvarende eller næsten tilsvarende karakter. Imidlertid er det klart for alle, at sikringsstyrelsen gennem længere tid har haft vanskeligheder med fuldt ud tilfredsstillende at klare de skadeserstatningsområder, styrelsen allerede administrerer. Da socialministeren tilkendegiver, at arbejdet med at få sikringsstyrelsen til på god vis at klare de opgaver, den allerede har, vil blive vanskeliggjort »i foruroligende grad«, hvis styrelsen også skulle administrere LSD-erstatningsloven, har flertallet nødtvungent stillet ændringsforslag om oprettelse af et særligt nævn. Flertallet har nemlig ingen interesse i at lægge sikringsstyrelsen hindringer, hvor små de end måtte være, i vejen for be-